

Ostrołęka, dnia 4 listopada 2016 r.

SKO.OZ/4000/1042/2016

POSTANOWIENIE

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ostrołęce działając na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 1659 ze zm.) oraz art. 17 pkt 1, art. 127 § 2 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), w składzie orzekającym:

Przewodniczący – Robert Zaorski (sprawozdawca)

Członkowie: - Danuta Janiszewska-Kielak

- Marcin Rusiłowicz

Protokolant - Łukasz Nadolny

po rozpatrzeniu, w dniu 4 listopada 2016 r. sprawy wszczętej z zażalenia Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie na postanowienie wydane z upoważnienia Burmistrza Miasta Ostrów Mazowiecka przez Pierwszego Zastępcę Burmistrza z dnia 25 sierpnia 2016 r., nr GKS 6140.6.2016 w przedmiocie odmowy wszczęcia na wniosek ww. Stowarzyszenia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia, udzielonego Sławomirowi Suchcie decyzją z dnia 21 lutego 2011 r. o nr ITS-7644-1/11, na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt

postanawia

na podstawie art. 138 § 2 w związku z art. 5 § 2 pkt 5, art. 7, 31 § 1-3, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 3 w zw. z art. 124 § 1, art. 126 i art. 144 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 250 z późn. zm.)

uchylić zaskarżone postanowienie w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2016 r., organ I instancji odmówił wszczęcia, na wniosek Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia, udzielonego Sławomirowi Suchcie decyzją z dnia 21 lutego 2011 r. o nr ITS-7644-1/11, na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie miasta Ostrów Mazowiecka oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, znajdującego się przy ul. Bąkówka w Ostrowi Mazowieckiej. Jak wskazano w uzasadnieniu, organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem wszczęcia postępowania, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Na podstawie analizy statutu Stowarzyszenia ustalono, że cofnięcie zezwolenia uprzednio udzielonego Sławomirowi Suchcie nie znajduje racjonalnych podstaw. Postępowanie, którego wszczęcia żąda Stowarzyszenie, nie jest postępowaniem mającym na celu sprawdzenie czy działalność Sławomira Suchty prowadzona jest zgodnie z wymaganiami zezwolenia jak i samego prawa, a w związku z czym czy nie narusza zasad humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania oraz zapewnienia im właściwej opieki. Cel ten nie uzasadnia wszczęcia postępowania w przedmiotowej sprawie, bowiem w § 3 rozdziału II statutu Stowarzyszenia została określona działalność odpłatna w zakresie tworzenia schronisk dla zwierząt i

prowadzenia ich we własnym zakresie w porozumieniu z właściwymi organami samorządu terytorialnego oraz w formie zleconej. Ponadto, Stowarzyszenie w zakresie swojej działalności prowadzi wylapywanie bezpańskich psów. Zatem, prócz działań społecznych, prowadzi odpłatną działalność konkurencyjną względem Sławomira Suchty działającego w oparciu o udzielone zezwolenie. Toteż udział Stowarzyszenia w tym postępowaniu wskazywać by mógł na realizację partykularnych interesów Stowarzyszenia, które może być zainteresowane negatywnym dla posiadacza zezwolenia rozstrzygnięciem, ze względu na możliwość prowadzenia działalności w tym samym zakresie. Udział Stowarzyszenia w postępowaniu dotyczącym uprawnień innego konkurencyjnego podmiotu jest sprzeczny z pojęciem interesu społecznego, o którym mowa w art. 31 § 1 Kpa. Po stronie Stowarzyszenia brak jest interesu społecznego, którego równoczesne spełnienie jest konieczne do skuteczności żądania wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia, udzielonego Sławomirowi Suchcie na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie miasta Ostrów Mazowiecka oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, znajdującego się przy ul. Bakówka w Ostrowi Mazowieckiej.

Zażalenie na powyższe postanowienie do tut. Kolegium, z zachowaniem ustawowego terminu do dokonania tej czynności, wniosło Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie. W jego treści wskazuje, iż organ I instancji dnia 10.02.2016 r. zawiadomił skarżącego o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie cofnięcia udzielonego decyzją z dnia 21 lutego 2011 r. o nr ITS-7644-1/11 zezwolenia na prowadzenie przez Sławomira Suchtę ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt. Jakkolwiek skarżącemu nie doręczono postanowienia sensu stricto (a jedynie zawiadomienie o wszczęciu), to nie doręczono mu również postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania. Skarżący miał zatem słuszne prawo traktować skierowane do niego zawiadomienie z dnia 10.02.2016 r. jako przejaw woli organu o wszczęciu postępowania i uważać to zawiadomienie jako de facto postanowienie wymagane art. 31 § 2 Kpa. Zdaniem skarżącego oczywistym jest, iż w ten sposób organ I instancji dał wyraz swojemu przekonaniu, że żądanie organizacji społecznej wszczęcia postępowania było uzasadnione jego celami statutowymi i że przemawiał za tym interes społeczny. Czynności podejmowane zaś przez organ (zawiadomienie o wszczęciu i możliwości zapoznania się z aktami sprawy, wydanie decyzji) wskazują, że wolą organu było wszczęcie postępowania i merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Toteż rzeczony zawiadomienie o wszczęciu postępowania skarżący traktuje jako wymagane prawem postanowienie, jednocześnie dorozumiewając że takie rozstrzygnięcie było poprzedzone dokładnym badaniem przesłanek jego zaistnienia. Ewentualne uchybienia co do formy nadanej swojemu rozstrzygnięciu nie mogą obciążać i negatywnie wpływać na sytuację procesową stron i uczestników postępowania.

Zdaniem skarżącego po uchyleniu przez SKO decyzji o odmowie cofnięcia zezwolenia przez organ I instancji (sentencja rozstrzygała wyłącznie o uchyleniu zaskarżonej decyzji) nie miał on prawa podjąć rozstrzygnięcia, które przeniosło postępowanie do etapu, który nie podlegał badaniu przez SKO, które formalnie nie badało legalności rozstrzygnięcia o wszczęciu postępowania, nie orzekło także o jego uchyleniu. Zatem, rozstrzygnięcie o wszczęciu postępowania w sprawie nie zostało usunięte z obrotu prawnego i nadal w nim funkcjonuje. Za chybione skarżący uznaje stanowisko Kolegium zawarte w uprzednio wydanej decyzji, iż „organ I instancji nie badał dopuszczalności wniesionego przez Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie wniosku o cofnięcie zezwolenia (...) pod kątem wystąpienia przesłanek z art. 31 § 1 Kpa, ani też nie wydawał w tym zakresie przewidzianego przepisami prawa postanowienia”. Wskazówki kierowane w tym zakresie do organu I instancji skarżący traktuje jako obejście zakazu reformationis in peius, gdyż sugerowały one konieczność ponownego badania zasadności wszczęcia postępowania. Organ I instancji stosując się do wskazówek SKO nie dokonał w omawianym zakresie żadnych własnych

ustaleń, a jedynie bezrefleksyjnie i dosłownie (metodą kopiuj-wklej) przytoczył stanowisko SKO zawarte w decyzji z dnia 19.10.2015 r. (tycz. się. odmowy wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji), podczas gdy zmiana stanowiska organu I instancji była całkowita (o 180 stopni), przy czym nie nastąpiła żadna zmiana okoliczności faktycznych czy prawnych niniejszej sprawy.

Odnosząc się zaś do argumentacji organu I instancji skarżący wskazuje, iż rozważania w tym względzie nie są autorskie (powtórzenie stanowiska Kolegium), nadto odnoszą się do całkiem innej sprawy - unieważnienia zezwolenia z powodu wydania go z rażącym naruszeniem prawa, podczas gdy niniejsza sprawa dotyczy jego cofnięcia z powodu naruszania przez przedsiębiorcę warunków zezwolenia. Skarżące Stowarzyszenie za chybione uznaje również argument, jakoby swoim wnioskiem usiłowało realizować swoje partykularne interesy, gdyż w pewnym sensie prowadzi działalność konkurencyjną względem Sławomira Suchty. Wyjaśnia, iż organ oparł się na niesprawdzonych hipotezach, czym rażąco uchybił zasadzie rzetelnego zebrania materiału dowodowego. Tymczasem Stowarzyszenie od początku swojego istnienia nie prowadziło, ani nie prowadzi schroniska dla zwierząt (co łatwo sprawdzić w publicznie dostępnych rejestrach Głównego Lekarza Weterynarii), nie ubiegało się o zawarcie umów z jednostkami samorządu terytorialnego na świadczenie usług w zakresie umieszczania bezdomnych zwierząt w schronisku, nigdy nie posiadało i nie posiada umów na prowadzenie wylapywania zwierząt bezdomnych, ani też faktycznie nie wylapywało i nie wylapuje bezdomnych zwierząt. Nadto, nigdy nie było i nie jest przedsiębiorcą, wobec tego nie prowadzi działalności gospodarczej, tym samym nie prowadzi wobec kogokolwiek i w jakimkolwiek zakresie konkurencyjnej działalności gospodarczej. Zauważa, iż myli się organ I instancji jakoby skarżące Stowarzyszenie prowadzi odpłatną działalność regulowaną przepisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Stowarzyszenie, jako pozarządowa organizacja społeczna, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt hipotetycznie może prowadzić schronisko. Takie działanie przewiduje jednak art. 11 ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt, stąd też Stowarzyszenie dla prowadzenia przez siebie schroniska nie musi posiadać zezwolenia przewidzianego przepisami u.c.p.g., natomiast musi zawrzeć porozumienie z właściwymi organami samorządu terytorialnego, wymagane przepisami u.o.z. Zarzut organu, jakoby Stowarzyszenie prowadziło działalność konkurencyjną jest podwójnie chybiony dlatego, że takiej działalności faktycznie nie prowadzi, a gdyby nawet prowadziło, to nie musiałoby zadawać sobie trudu utracania zezwolenia dla przedsiębiorcy działającego ponad 300 km od siedziby Stowarzyszenia, w sytuacji kiedy samo do tej działalności zezwolenia nie potrzebuje.

Finalnie Stowarzyszenie wskazuje, iż organ odmawiając wszczęcia postępowania w żaden sposób nie odniósł się do przedstawienia interesu społecznego zawartego we wniosku organizacji społecznej o wszczęcie postępowania. Analizę argumentów skarżącego organ zastąpił bezrefleksyjnym skopiowaniem uzasadnienia rozstrzygnięcia innego organu zapadłego w innej sprawie, dochodząc dzięki temu do fałszywych wniosków. Natomiast, nawet gdyby przyjąć, że stowarzyszenie prowadzi konkurencyjną działalność gospodarczą w zakresie przewidzianym u.c.p.g. (co jest zdaniem skarżącego niedorzeczne) to zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych niezasadne jest generalne wykluczenie z postępowania administracyjnego tych stowarzyszeń, których członkowie mają interesy konkurencyjne w stosunku do strony wnioskującej o wydanie decyzji.

Przesyłając zażalenie strony organ przytoczył przebieg dotychczasowego postępowania wskazując, iż po uchyleniu uprzednio wydanej decyzji ponownie przeprowadził analizę zgromadzonego materiału dowodowego. Organ uznał, iż Stowarzyszenie w swoim wniosku o cofnięcie zezwolenia nie przedstawiło dokumentów ani też dowodów świadczących o łamaniu przez Sławomira Suchtę praw zwierząt w ramach prowadzonej przez niego działalności.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ostrołęce ustaliło, co następuje:

Rozpatrując niniejszą sprawę Kolegium pragnie zauważyć, iż była już ona przedmiotem procedowania zarówno przed organ I, jak i II instancji. Upřednio wydane przez Burmistrza Miasta Ostrów Mazowiecka decyzja, tj. z dnia 31 marca 2016 r. odmawiająca cofnięcia udzielonego Sławomirowi Suchcie zezwolenia na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, w konsekwencji wniesionego środka zaskarżenia została uchylona w całości, sprawa zaś przekazana do jej ponownego rozpoznania przez organ I instancji (dec. SKO w Ostrołęce z dnia 13 czerwca 2016 r., nr SKO.OZ/4000/594/2016). Kolegium wskazywało wówczas na szereg uchybień, jakich dopuścił się organ I instancji – wadliwe oznaczenie stron, brak wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, wadliwe uzasadnienie prawne i faktyczne decyzji. Jednak zasadniczą przesłanką, która legła u podstaw decyzji kasatoryjnej było zdaniem Kolegium to, iż organ I instancji rozstrzygał sprawę co do jej istoty bez analizy formalnej dopuszczalności wniesionego przez Stowarzyszenie żądania i bez upředniego wszczęcia postępowania w przewidzianej do tego prawem formie.

Obecnie skarżące Stowarzyszenie kwestionuje stanowisko zaprezentowane przez Kolegium w wydanej dnia 13 czerwca 2016 r. decyzji twierdząc, iż w sprawie organ I instancji dokonał już skutecznego wszczęcia postępowania – zawiadomienie z dnia 10.02.2016 r. o wszczęciu postępowania na wniosek Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie skarżący traktuje jako postanowienie, o którym mowa w art. 31 § 2 Kpa, domniemując jednocześnie, że skoro organ I instancji dokonał takiej czynności to poprzedził ją zbadaniem wystąpienia przesłanek unormowanych w art. 31 § 1 Kpa. Toteż, zdaniem Stowarzyszenia, organ I instancji nie miał prawa podjąć kwestionowanego obecnie rozstrzygnięcia, które przeniosło postępowanie do jego wstępного etapu, który formalnie nie podlegał badaniu przez SKO (nie badało legalności rozstrzygnięcia o wszczęciu postępowania, nie orzekło także o jego uchyleniu). W ocenie Kolegium powyższe stanowisko strony skarżącej jest całkowicie chybione.

Kolegium wskazywało, iż co do zasady wszczęcie postępowania na skutek wniesionego przez stronę podania nie wymaga do jego skutecznego prowadzenia wydania odrębnego aktu (postanowienia/decyzji), zaś datą wszczęcia postępowania na żądanie strony jest dzień doręczenia żądania organowi administracji publicznej (vide: art. 61 § 1 i § 3 Kpa). Jednakże podkreśliło, iż przepisy czy to Kodeksu postępowania administracyjnego, czy ustaw szczególnych, mogą zawierać odrębne regulacje w tym zakresie wskazujące, że podstawą do podjęcia stosownych działań/prowadzenia postępowania jest upřednie wydanie postanowienia o wszczęciu postępowania. Takie właśnie rozwiązanie przewidują przepisy Kpa w odniesieniu do wystąpienia z żądaniem wszczęcia postępowania w sprawie dotyczącej innej osoby przez organizację społeczną. Jak stanowi bowiem art. 31 § 1 Kpa organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem wszczęcia postępowania, czy też dopuszczenia jej do udziału w toczącym się postępowaniu, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Stosownie zaś do treści § 2 powoływanego przepisu, organ administracji publicznej, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania lub dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji społecznej służy zażalenie. Powyższe regulacje wskazują zatem wprost, iż dopiero wydanie postanowienia w oparciu o art. 31 § 2 Kpa, poprzedzonego oceną wystąpienia określonych w ustawie przesłanek, tj. żądanie organizacji społecznej jest uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny, daje podstawy do rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty. W ocenie Kolegium brak jest jakichkolwiek podstaw, aby jako określone w art. 31 § 3 Kpa postanowienie o wszczęciu postępowania z urzędu traktować, jak czyni to skarżący, rzeczne zawiadomienie z dnia 10.02.2016 r., którym to organ w oparciu o art. 61 § 4 Kpa

zawiadania o wszczęciu postępowania na wniosek. Przy czym całkowicie nieuzasadnione jest wywodzenie przez stronę skarżącą, iż skoro organ dokonał takiej czynności (zawiadomienia) to poprzedził ją zbadaniem wystąpienia przesłanek unormowanych w art. 31 § 1 Kpa, podczas gdy zarówno z treści rzeczzonego zawiadomienia, jak i podjętej w sprawie przez organ I instancji w dniu 31.03.2016 r. decyzji (powołanej podstawy prawnej, uzasadnienia faktycznego i prawnego) nie wynika, aby organ ten w ogóle dopatrzył się istnienia odrębnych regulacji odnoszących się do zasad i przesłanek wszczynania postępowania w konsekwencji stosownego wystąpienia organizacji społecznej. Skoro zatem organ I instancji nie wydawał właściwego postanowienia o wszczęciu postępowania to Kolegium nie mogło orzec o jego uchyleniu (uchyleniu zawiadomienia o wszczęciu). Niewątpliwie natomiast Kolegium badało czy w sprawie doszło do prawidłowego, skutecznego wszczęcia postępowania, czemu dało wyraz w treści decyzji. Na marginesie stronie skarżącej wskazać należy, iż zasadność wszczęcia postępowania analizowana być może na każdym etapie prowadzonego postępowania (nie tylko podczas wydawania postanowienia o wszczęciu), w przypadku zaś gdy organ dojdzie do wniosku, iż dokonał tego wadliwie, postępowanie w sprawie umarza. Ponadto, obowiązujące regulacje prawne nie dają żadnych podstaw prawnych, aby w odniesieniu do niezaskarżanych postanowień (za takie traktować należy ewentualne postanowienia o wszczęciu postępowania) - które zgodnie z art. 142 Kpa strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji – organ odwoławczy mógł zajmować stanowisko w sentencji decyzji, bądź w odrębnym orzeczeniu. Wyrażane jest ono w uzasadnieniu decyzji odwoławczej (por. wyrok NSA z dnia 11 grudnia 2012 r., sygn. akt II OSK 1461/11).

Niemniej jednak pozostałe zarzuty Stowarzyszenia zasługują na akceptację.

Kolegium wskazywało, iż wniosek skarżącego Stowarzyszenia winien być oceniany przez pryzmat przesłanek określonych w art. 31 § 1 Kpa tj. czy jest on uzasadniony celami statutowymi tej organizacji i czy za jego uwzględnieniem przemawia interes społeczny. Przy czym Kolegium wskazywało na istotną rolę właściwego, spełniającego wymogi stawiane przez art. 107 § 3 Kpa, uzasadnienia faktycznego i prawnego (powyższe uwagi czynione co prawda pod adresem decyzji, zachowują swoją aktualność w przypadku postanowień, na które przysługuje zażalenie w toku instancji – vide: art. 124 § 2 Kpa). Takiej prawidłowej oceny przed wydaniem zaskarżonego postanowienia, jak i wyczerpującego uzasadnienia, organ I instancji nie dokonał.

Po pierwsze wskazać należy, iż organ doszedł do błędnej konkluzji, biorąc pod uwagę zapisy rozdziału II statutu Stowarzyszenia (określającego cele i sposób działania Stowarzyszenia m.in. polegające na sprawowaniu nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska, w tym współdziałanie z władzami państwowymi i organami samorządu terytorialnego w zakresie ochrony zwierząt, czy też działania na rzecz humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania oraz zapewnienie im opieki), że wszczęcie postępowania w przedmiotowej sprawie nie znajduje racjonalnych podstaw, gdyż postępowanie, którego wszczęcia żąda Stowarzyszenie, nie jest postanowieniem mającym na celu sprawdzenie czy działalność Sławomira Suchty prowadzona jest zgodnie z wymaganiami zezwolenia jak i samego prawa, a w związku z czym nie narusza zasad humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania oraz zapewnienia im właściwej opieki. Tymczasem, wbrew twierdzeniu organu, skarżące Stowarzyszenie wystąpiło z żądaniem wszczęcia postępowania unormowanego w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, który stanowi podstawę prawną do cofnięcia uprzednio wydanego zezwolenia właśnie w przypadku, gdy przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie, nie wypełnia określonych w nim warunków. Po wtóre, wydając rozstrzygnięcie kwestionowanej treści organ przesądził, iż skarżące Stowarzyszenie prowadzi odpłatną działalność w zakresie tworzenia schronisk dla zwierząt i wyłapywania bezpańskich zwierząt, tym samym działalność konkurencyjną względem Sławomira Suchty, nie weryfikując tych okoliczności w toku postępowania (naruszając art. 7, art. 77 § 1 Kpa, art. 80 Kpa). Tymczasem strona

skarżąca w sposób stanowczy zaprzecza, jakoby kiedykolwiek prowadziła schronisko dla zwierząt, posiadała umowy na prowadzenie wylapywania zwierząt bezdomnych, czy też faktycznie wylapywała bezdomne zwierzęta. Po trzecie, słusznie twierdzi strona skarżąca, iż organ w ogóle nie ustosunkował się do wykazywanego przez nią interesu społecznego w treści wniosku o wszczęcie postępowania.

Co się zaś tyczy sugestii skarżącego, iż uzasadnienie kwestionowanego postanowienia jest bezrefleksyjnym skopiowaniem części uzasadniania innego rozstrzygnięcia Kolegium (postanowienie z dnia 19 października 2015 r., nr SKO.OZ/4000/880/2015) to organowi I instancji wyjaśnić należy, iż o analogicznym traktowaniu tychże spraw mowy być nie może. Rzeczone postanowienie Kolegium o odmowie wszczęcia tyczyło się innego, prowadzonego w oparciu o odmienne przepisy materialne postępowania (tycz. wydania zezwolenia na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt), prowadzonego w innym trybie tj. stwierdzenia nieważności (w oparciu o stan faktyczny i prawny obowiązujący w dacie wydania kwestionowanej decyzji organu I instancji; w zakresie wystąpienia ściśle określonych w art. 156 § 1 Kpa wadliwości; którego ewentualne skutki rozciągają się wstecz), wywody Kolegium, których powielenia podjął się organ I instancji, nie były główną argumentacją przemawiającą za takim, a nie innym rozstrzygnięciem, w końcu rozstrzygnięcie Kolegium nie zawierało żadnych wiążących wskazań dla organu I instancji.

Reasumując, mając na względzie przytoczone powyżej okoliczności faktyczne i prawne niniejszej sprawy, kwestionowane postanowienie należało uchylić w całości, a sprawę przekazać do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji z uwzględnieniem powyżej poczynionych wskazań.

Dlatego też orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne w administracyjnym toku instancji.

W przypadku zakwestionowania jego zgodności z prawem może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa. Skargę składa się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce, którą wnosi się w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszego orzeczenia.

Przewodniczący
Składu Orzekającego: Robert Zaorski

Członkowie: Marcin Rusiłowicz

Danuta Janiszewska-Kielak

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
2. Sławomir Suchta, ul. Szkolna 20 Ugniewo, 07-300 Ostrów Mazowiecka
3. Burmistrz Miasta Ostrów Mazowiecka, ul. 3 Maja 66, 07-300 Ostrów Mazowiecka
4. a/a.